

V Ä N F Ö R E N I N G E N

KONST #6-20 HALLEN HISHULT www.hishult.com

- #6-20 – SKÄRVOR – samlingsutställning
- Medlemslotteri i Vänföreningen
- #1-21 – Martin Bogren – foto

Skärvor

24 OKTOBER – 13 DECEMBER 2020

av *Britte Montigny*

SKÄRVOR kallar Kjell Åke Gustafsson årets sista utställning på Konsthallen Hishult. Skärvor av liv och av sten. Glimtar ur sex olika konstnärskap/konstformer, ur en konsthallschefs minnen.

Först ut är författaren/journalisten Bernt Hermele och fotografen Cato Lein. Tillsammans har de skapat boken "Överlevarna: Röster från förintelsen", den mest omfattande dokumentation i Skandinavien över dem som överlevde förintelsens fasor. Många decennier har gått sedan dess. De bevarade minnena från tiden före Förintelselägren är sporadiska. Redan i Konsthallens Förstuga möter minnesskärvor i form av fotografier från en lyckligare tid, oftast de enda minnen Överlevarna har kvar efter mördade föräldrar, syskon, vänner.

Bakom en skärmvägg som skapar ett rum i själva Konsthallen väntar en uppdatering. En känsla av ett bostadsrum möblerat med ekon från en gången tid. På väggarna smakprov av Cato Leins inkännande porträtt av de nu åldrande överlevare som Bernt Hermeles kartläggningarna visat vägen till. De svartvita bilderna, som blandas med smärtfyllda minnesanteckningar, är närgångna utan att vara påträngande (däri ligger också Leins styrka om porträttfotograf). Till det yttre

är människorna märkta av sina upplevelser. Ålderns ofrånkomliga rynkor har djupnat till fåror. I ögonen finns stråk av sorg och vemod men också glimtar av ljus och glädje. Av okuvlig livsvilja. Förintelsen är ett avslutat kapitel i mänsklighetens historia. Ändå pågår den fortfarande – om än under olika namn – på skilda håll i världen. Projektet Överlevarna är en uppskakande och nödvändig påminnelse om sådant som aldrig får glömmas bort, aldrig sopas under mattan. På ett podium i rummet står en resväska av spegelmosaik. En kvarglömd(?) skärva från Tom Bogaards höstutställning Wunderkammer men också en påminnelse om att det finns minnen vi måste bära med oss och faktiskt vårda hur tunga de än är.

I Förstugan får ett av Leins porträtt och de ovan nämnda minnesskärvorna sällskap av ett par målningar av LG Lundberg. De två målningarna är valda med omsorg. Strukturen i den stora målningen leder tankarna till ett träplank randat i gult och grått. Känslan av ett planket är en del av en inhägnad förstärks av att ett stängsel (STÄNGSEL 1971-1979 var en av LG Lundbergs teman) skyttar i det övre vänstra hörnet. Trots den relativt blonda färgskalan en målning i moll som ger fantasin näring när den med den ökända judestjärnans gula färg för ögonen beger sig till Auschwitz och andra fasans boningar.

I den lilla målningen Landskap slår moll över i dur när klargröna ärtskidor dansar inför en blå sommarhimmels öppna ridå – utställningens enda, entydigt figurativa målning. Stramt abstrakta målningar av LG Lundberg återkommer i Konsthallen där de möter – eller snarare övergår i - Hans Olofssons poetiska landskapsabstraktioner som leder tankarna till svala vårvinterscenerier med vattenspeglingar, avlödade kvistar och sovande jordar. Från Hans Olofssons målningar glider blicken ofrånkomligt vidare in i det Vita rummet där Alva Sjöstedt debuterar som utställare på Konsthallen Hishult. I hennes skenbart abstrakta målningar fördjupas det naturpoetiska anslaget som lät sig anas i Hans Olofssons målningar. Det är dock kraftfullare, mer intensivt och leder mina tankar till såväl Per Kirkeby som Rolf Hanson vilka båda har naturen som sin främsta inspirationskälla. Glidningen Lundberg-Olofsson-Sjöstedt är visuellt perfekt (Kjell Åke Gustafsson förtjänar på det hela taget en komplimang för den noga genomtänkta hängningen!) och får en avslutande knorr på plan 2 där Tom Bogaard återkommer, nu med abstraherade grottmålningar i rosarött (Red Cave Revisted) och grönt (Hells Gate). Här möter också några koppartryck av LG Lundberg, minimalistiska hus som Lars Åke Åberg huggit fram ur block av svart diabas samt, litet oväntat, en färggnistrande färgetsning av Sam Francis där de ystra färgkaskaderna dock satts bakom galler. Fler verk av Lars-Åke Åberg presenteras i Konsthallen, där det dels handlar om skulpturala stenskärvor, dels om små rektangulära hus med sadeltak. De förra

är minimalistiska mästerverk där stenens naturliga skönhet bara undantagsvis förstärks av en färg eller en högglastpolering, medan de senare skulle kunna tjäna som förlagor till enkla eremitbostäder belägna än på skyhöga bergstoppar, än på blankpolerade stenhällar längst ut i havsbandet och alltid mycket långt från allfarvägarna. Tystnad och stillhet sänker sig över dessa husskulpturer, erbjuder en plats för återhämtning efter vardagens ständiga kamp mot klockan.

Om Lars-Åke Åbergs skulpturer erbjuder en form av mentala viloplatsar erbjuder Källemo, främst via möbeldesignern Mats Theselius, viloplatsar också för kroppen. Theselius fätölj Rose, som är en variation på den cylinderstol som han ritat alltsedan 1990, finns plats, nu i gott sällskap med Sigurdur Gustafssons rakt-upp-och-ner-stol Copy and Paste som bokstavligt talat ser ut att vara uppbyggd av skärvor av skilda slag. Stolarna uppträder tillsammans med bordet Ettore som ritats av glaskonstnären Åsa Jungnelius och en pall av Per Inge Bjørlo. Med sin sits av (avsiktligt) krossat glas cementerar den eftertryckligt att årets sista utställning på Konsthallen Hishult verkliga handlar om just SKÄRVOR.

PS. I övergången från Konsthall till Gästgivaregård återfinns dels några av Lena Björns skulpturala och av empati fyllda tolkningar av indiska flickors utsatthet, dels att par keramiska praktpjäser signerade Eva Bengtsson. Verken har alls ingenting med Skärvor att göra. De står där mer som en bonus som det vore synd att förbigå. DS.

Rekommenderar Er att titta på den 3D-filmning av utställningarna, som numera finns på Konsthallens hemsida.

Angående rådande Covid-19 pandemin

Konsthallens ordinarie öppettider gäller fn och det betyder nu on-fr 12-16 och lö-sö 12-17. Om Gästgivaregården också har öppet under denna tid (inväntar nya regleringar den 24 nov, se bifogad "Advent 2020"). Gäller även logibokningar. Vi följer folkhälsomyndighetens rekommendationer, har säker livsmedelshantering och håller den lokala hygienien så säker och bra som möjligt. Allt för att våra gäster skall känna att det är en trygg, lustfylld plats att besöka och vara på. Har Ni andra frågor kring vår verksamhet, maila, konsthallen@hishult.com eller ring 0706-230321 (ej telefonsvarare) så skall vi informera Er om dagsläget. All information finns även på vår hemsida.

Välkomna till Gästgivaregården och Konsthallen Hishult – alltid i all tid!

Kära Vänner. Snart dags för medlemslotteri.

Vecka 50 är det dragning och alla som vill delta-ga måste ha ett giltigt medlemskap den 10 dec.

Under rådande omständigheter är det viktigare än någonsin med att vi får in Era medlemsavgifter. Är Ni osäkra på Er status, tveka inte att kontakta oss. **Tack alla för Er hjälp!**

Förnya medlemskapet i vänföreningen

med 12 nya månader. Betala in avgiften till **BG 823-7943** eller direkt till konto

8059-8,393 028 198-9

1 person = 400:- för familj 550:-

OBS! Ange alltid för vem/vilka som betalningen gäller + aktuell e-post & telefon.

Medlemskort finns nu att hämta ut vid Ert nästa besök på Konsthallen

RESTAURANG – CAFÉ – LOGI

Markarydsvägen 10, SE-312 53 Hishult • +46-(0)430-40321

ÖPPET: MAJ-AUG • TIS-SÖN 12⁰⁰-17⁰⁰

SEP-APRIL • ONS-FRE 12⁰⁰-16⁰⁰, LÖR-SÖN 12⁰⁰-17⁰⁰

www.hishult.com • konsthallen@hishult.com

**KONST
HALLEN
HISHULT**

Vi önskar Er alla Goda Helger 2020 och ett riktigt Gott Nytt År och hoppas vi ses snart!
konsthallen@hishult.com • 0430-40321

#I-2I • 16 JAN - 28 FEB 2021

Martin Bogren

FOTO

Martin Bogren, f 1967, bor fn i Berlin.

Martin Bogrens visuella värld omfattas av ett personligt och poetiskt anslag. Han har gett ut ett flertal böcker med stora internationella framgångar. Även om Martins tidiga arbete kan kategoriseras som dokumentär fotografi, har ett personligt och poetiskt skrivande alltmer utvecklats och personifierats. I sina imaginära drömlika och ibland trevande vandringar, genom ljuset, i mötena och i subtila toner och nyanser finner han en känslig och ömsint bekräftelse på sina subjektiva visioner.

Boken har en viktig plats i den kreativa processen. Hans senaste arbete August Song om utomhusdansbanor på den svenska landsbygden bekräftar både utvecklingen av hans konstnärskap och den nära relation som hans arbete har med boken.

I det nyligen avslutade New York-baserade projekt tar det en ny riktning med ett första skifte till färg i kombinationer med det svartvita.

Martins egensinniga blick för ljuset, sökandet efter närhet och igenkännandet i porträtten och i tillåtelsen att förlita sig på fel, gör han ett avstamp i ett kraftfullt och febrigt arbete.